

Då revisionsplikten nyligen varit föremål för lagstiftning i Norge, får jag härmed kort redogöra för utvecklingen där:

I Norge stiftades en lag 1929 om statsauktoriserade revisorer och revision. Den grundade sig på en parlamentarisk utredning 1918—1924. Revisionsplikt ålades i princip endast aktiebolag, vissa banker och liknande. Dessa behövde dock inte välja statsauktoriserad revisor. I början av 1950-talet utsågs en ny parlamentarisk utredning, den s. k. revisorlovkommittén, med ändamål att se över företagens externa kontrollorgan och revisionsväsende. Utredningen enades 1953 om en omfattande utökning av revisionssskyldiga företag. Skälen var givetvis dels ett företagets eget intresse, dels hänsyn till tredje man men också statens intresse. Norskt näringsliv inklusive småföretagarföreningar var eniga om den allmänna revisionsplikten. Den norska revisionssskyldigheten omfattar i princip hela näringslivet och alla företagsformer varvid dock jordbruket är undantaget liksom företag inom handel och industri, vilkas omsättning understiger en miljon norska kronor. Lagstiftningen trädde i kraft den 1 januari 1965.

Med stöd av ovanstående anser jag det nu nödvändigt att diskutera och eventuellt genomföra en vidgad revisionsplikt i Sverige. Detta borde ske så att ikraftträdandet blir samtidigt med den nya bokföringslagen.

Jag hemställer därför,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär en utredning angående behovet av vidgad revisionsplikt.

Stockholm den 26 januari 1968

Roland Lundberg (h)

Nr 481

Av herr Nyman m. fl., om åtgärder mot oljeläckage.

(Lika lydande med motion nr 605 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1968

Sven Nyman (fp)

Bo Skårman (fp)

Eric G. Peterson (fp)

Elvy Olsson (cp)

Holge Ottosson (h)